

3. lekcia v Máriinej škole:

Anjel od nej odišiel

(Pavel Gyurász, 9. marec 2014)

Poslal Boh anjela Gabriela do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozefovi. A meno panny bolo Mária.

Anjel prišiel k nej a povedal: Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš. On bude veľký a bude sa volať synom Najvyššieho. Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida, naveky bude kralovať nad Jakubovým rodom a jeho kráľovstvu nebude konca.“ Mária povedala anjelovi: „Ako sa to stane, veď ja muža nepoznám?“ Anjel jej odpovedal: „Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni. A preto aj dieťa bude sa volať svätým, bude to Boží Syn. Aj Alžbeta, tvoja príbuzná, počala syna v starobe. Už je v šiestom mesiaci. A hovorili o nej, že je neplodná! Lebo Bohu nič nie je nemožné.“ Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Anjel potom od nej odišiel. V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu.

(Lk 1, 27.31-40)

Bratia a sestry v Kristovi!

V marci máme sviatok zvestovania Panne Márii o Ježišovom narodení. Možno si pamätáte, že v prvej katechéze sme sa zamysleli nad slovami Panny Márie: „*Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.*“ Nebolo to ľahké povedať, úplne sa odovzdať do Božej vôle, dokonca riskovať svoj život. Z druhej strany sme v marci začali aj pôstne obdobie. A je zaujímavé, že Sväté Písmo nám nič nehovorí o tom ako sa Mária postila, ako robila skutky pokánia. Ona to nepotrebovala, bola bez hriechu počatá. Tak teda nám nemá čo povedať o pôste?

To určite nie. Teraz si všimnime poslednú vetu udalosti o zvestovaní: anjel potom od nej odišiel. Ja sa pýtam, prečo neostal u Panny Márie, nepotrebovala jeho pomoc? Je to zaujímavé na zamyslenie. Ten anjel by nemohol všetko zabezpečiť tak, aby

to dobre dopadlo? Ako Pán povedal Mojžišovi v Starom zákone: pošlem pred tebou svojho anjela a ja sám vyhubím národy pred tebou zo zaslúbenej zeme. Aj Panne Márii by sa zišiel taký mocný anjel, ktorý by skrotil cisára, zastavil Herodesa atď. jednoducho od každého nebezpečenstva by ju ochránil, aby mala ona aj Boží Syn pokojné detstvo. Ale Panna Mária to zvládla aj bez neho, s Božou pomocou a s ťažkosťami, ale zvládla. Lebo to najdôležitejšie už dostala, bola bez dedičného hriechu a bez hocijakého hriechu. Mala všetky predpoklady zvládať svoju úlohu, Pán jej už dal všetko od narodenia.

Bratia a sestry, aj my sa môžeme v našom živote dostať do takej situácie, keď sa pýtame Boha, prečo nám neposiela nejakého anjela ktorý by nás ochránil, vyslobodil alebo iba nám jednoducho povedal, prečo sa to stalo. Od mnohých som už počul otázku: modlím sa, verím v Boha, som dobrý katolík, prečo sa mi to stalo? Prečo, akoby ma opustil ten anjel? Vtedy sa pozerajme na Pannu Máriu, ktorá tiež mala ťažkosti vo svojom živote a pritom bola matkou Božieho Syna. Pán Boh už aj nám dal všetky milosti aby sme zvládali niesť svoj každodenný kríž, ba dokonca nám dal viac ako Panne Márii, dal nám sviatosti. Máme Oltárnu sviatosť a svätú spoveď, ktorými by sme mali zvládnuť naše problémy. Určite ich neodstránia, ale dajú nám dostatočnú silu zvládnuť tie situácie.

V dnešnej dobe je zaujímavé, že mnohí ľudia opustili Boha, ale vyhľadávajú stretnutie s duchovnom. Robia to cez veštenie, mágiu, okultizmus sa rozrástá. A stretol som sa už s knihami o anjeloch, ktoré niesli v sebe podobné črty. Mená anjela strážcov, vyvolávať anjela, do konca cez karty sa opýtať svojho anjela. Dajme si pozor na také veci. Mne sa zdá, akoby sme chceli „pokresťanský“ podávať mágiu. Tí, čo sa tým zaoberajú vedia, že kresťania sa spoliehajú na Pána Boha, ale veria v anjelov, a chcú to podať zabalené do našej viery. Nikdy nezabudnime že aj Satan bol a je anjel, padlý

anjel. Dajme si pozor, aby sme pri hľadaní anjela (ktorý odišiel, lebo nie je potrebný) v ťažkých situáciách nestratili Pána Boha.

Na to, že Pán nám už dal všetko, aby sme zvládli celý svoj život, som zažil pekný príklad v nemocnici. Bola tam jedna mladá pani, ktorá dostala leukémiu. Pre ňu bola veľkým pokušením nie jej choroba, ale to, že videla svojich blížnych trápiť sa (rodinu a známych na tom istom oddelení). A vo viere veľmi rástla aj počas choroby. Kvôli sebe nepovedala ani jednu výčitku Bohu, bola pripravená aj na stretnutie s ním, keď je to jeho vôľa, ako povedala ona. Raz zomierala jedna jej kamarátka. Bola veľmi uplakaná a ubolená a pýtala sa ma, prečo sa stanú také veci, prečo Pán také dovolí, prečo je chorá ona a nie iný. Dlhو sme hľadali spolu odpoveď. A nenašli, iba to, že Pán naozaj vie, prečo práve týchto ľudí povolá na utrpenie. Lebo sú schopní to vydržať a pritom rásť vo viere. Ona to bola schopná, ja za seba som jej nemohol povedať, že by som to vedel prežiť tak ako ona, ale si myslím, keby to Pán chcel a vidí nás schopných toho, každý z nás by to dokázal. Aj jej by dobre padlo, keby prišiel anjel, ktorý by odpovedal na jej otázky, zachránil od choroby, potešil blízkych, ale aj bez toho to prekonala, lebo verila, že keď to chce Boh, musí to slúžiť na niečo dobré.

A bola to schopná spraviť, lebo opustila svoje predstavy o svojom živote, vedela to odovzdať Pánu Bohu ako Panna Mária. A to je jeden z jej odkazov na pôstne obdobie, aby sme vedeli opustiť svoje vymyslené bohatstvo, že čo všetko musím mať v živote. Stať sa podobným, ako Kristus „... *hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným...*“ (Fil 2,7), aby nás obohatil. Táto pani o ktorej som rozprával, tým, že sa vedela stať naozaj chudobnou, ma veľmi obohatila.

Ešte si všimnime ďalšiu vec na Panne Márii. Aj ona keď vypočula anjela, čo povedal Boh, sa ponáhľala k Alžbete. Neostala sama, ale išla ďalej rozdávať radosť, že sa vedela „ochudobniť“

a tým obohatila Alžbetu. Aj my poznáme Božie slovo, poznáme radostnú zvesť. Možno je to v očiach sveta bieda, chudoba, ale snažme sa svojou chudobou obohatiť svet. Aj Svätý Otec František nás podobnými slovami povzbudzuje k tohtoročnému pôstu. Svoje poslanstvo končí týmito slovami: *„Drahí bratia a sestry, keď počas tohto Pôstneho obdobia celá Cirkev je ochotná a zapálená vydávať svedectvo o evanjeliom poslanstve – poslanstve lásky milosrdného Boha, nášho Otca, ktorý je pripravený každého objasť v Kristovi – všetkým, ktorí žijú v materiálnej, morálnej a duchovnej biede. Podarí sa nám to však len do tej miery, do akej napodobníme Krista, ktorý sa stal chudobným a obohatil nás svojou chudobou. Pôstne obdobie je najvhodnejším časom na sebazapieranie; mali by sme sa sami seba pýtať, čoho sa môžeme vzdať, aby sme pomohli ostatným a obohatili ich našou vlastnou chudobou. Nezabúdajme na to, že skutočná chudoba bolí: bez tohto rozmeru pokánia žiadne sebazapieranie nemá význam. Nedôverujem almužne, ktorá nič nestojí a ktorá nebolí.“*

Bratia a sestry, aj my nechajme odísť anjela počas nášho pôstu vo forme našich požiadaviek, naviazaností na pozemské dobrá, aby sme sa mohli navzájom **oBOH**atiť.